a iectis ſua: in his ꝙ̃o q̃ ad ro/manã ĩmediate ſpectãt eccleſiam ſe. apo. auctoritate. abbates ꝙ̃o ⁊ alij tã exẽpti q̃ʒ ñ exempti p̃lati eccl̃iarũ monaſterioꝝ ⁊ ordinũ q̃rumcunq̃ʒ in monaſterijs hmõi ſibi ſubie/b ctis: ⁊ de clauſura ↄueniẽti: vbi nõ ẽ ip̃oꝝ monaſterioꝝ expẽſis ⁊ fideliũ elemoſynis: q̃s ad h̃ ꝓcurẽt diligẽti⁹ facienda: ⁊ de ip̃is monialib⁹ includendis q̃ʒ p̃mũ commode poterũt: ꝓuidere ꝓcurent: ſi diuine ac noſtre indignationis voluerint acrimoniã euitare: ↄ̃dictores atq̃ʒ rebelles ꝑ cenſurã eccleſiaſticã appel. poſtpoſita cõpeſcẽdo ĩuocato ad hoc ſi opus fuerit auxilio g brachij ſecularis. ¶ Per h̃ aũt in monaſterijs exemptis ordinarij locoꝝ q̃ ad aliã nullã ſibi credant iuriſdictioneʒ vel p̃tãtem aliquatenus attributã.

De religioſis domib⁹.

Greg. x. in concilio generali Lugduñ. Nõ licet nouũ ordinẽ vel religionẽ aut habitationis noue religionẽ creare ⁊ aſſumere: et reuocati ſunt ordines mẽdicãtiũ ꝑ papã non approbati creati poſt cõcilium. h. d. vſq̃ʒ ad. § confirmatos. Do. ca. I

Religionũ diuerſi/e tatẽ nimiã ne ↄ̃fuſionem induceret f generale conciliũ cõſulta ꝓhibitione vetauit. g ¶ Sʒ qꝛ nõ ſolũ importuna petẽtiũ inhiatio illaruʒ poſtmodũ multiplicationẽ extor/h ſit: verũ etiã aliquorũ p̃ſumptuoſa temeritas diuerſorum ordinũ p̃cipue mendicantiuʒ quorũ nondũ approbatiõis meruere principium: effrenatam quaſi multitudinẽ adin/i uenit: repetita conſtitutione diſtrictius inhibentes: ne aliquis de cetero nouũ ordinem aut religionẽ adinueniat vel k habitũ noue religionis aſſu/l mat. ¶ Cũctos affatim reli/m giones ⁊ ordines mẽdicãtes poſt dictũ cõciliũ adinuẽtos q̃ nullã ↄfirmationẽ ſe. apo. meruerũt ꝑpetue ꝓhibitioni n ſubijcim⁹: ⁊ q̃ten⁹ ꝓceſſerant o reuocam⁹ ¶ Cõfirmatos ãt ꝑ ſedẽ eandẽ. poſt idẽ tñ cõciliũ iuſtitutos q̃b⁹ ad cõgruã ſuſtentationem redditus aut p poſſeſſiones habere ꝓfeſſio ſiue regula quelibet interdi/

---

dicit aũt ꝙ de illis patriarchis loq̃t hic: de q̃b⁹. s̃. de ꝓ/uil. antiq̃. de patrib⁹ aũt habet. xviij. diſt. c. j. lxv. diſ. de ꝑſona. iij. q. vj. h̃ q̃ppe. vj. q. iiij. ſi inter. xxiij. q. iiij. ſicut excellentiã. de ma. ⁊ obe. c. fi. de dila. c. fi. Jo. an.) a ¶ Sua auctoritate q̃d eſt. s̃. Jo. an. b ¶ Clauſura. facienda ꝙ eſt. s̃. Jo. andree. c ¶ Secularis. xxiij. q. v. ꝓdeſt. ⁊ exhibebit non ad p̃iudicandum ſed ad ea que deo ſunt placita exequendum. s̃. de offi. ordi. c. j. et poſſunt ad hoc compelli. xxiij. q. v. adminiſtratores. d ¶ Per hoc. ꝓteſtatio quedã. ii. s̃. co. li. de elec. vbi periculuʒ. § preterea. et. s̃. de here. ad abolendam in fi. ſaluo eo quod habes i Cle. e. ti. attendẽtes in p̃n. Jo. an. Religionum. ¶ In prima parte. reperens ius antiquum. Diuiſio Ad. (Gar. faciens ſex partes. hoc ſolum ponit ꝑ prima: et tertiam diuidit i duas. Sʒ Cleri. px. et Jo. mo. faciunt quinq̃ʒ. diuidunt ſolũ tertiam. In prima cõcor. cũ glo. Sed Boati. facit ſepteʒ de ſc̃da omniũ facit tres ibi: Si ꝙ̃o. et ibi ꝑſonis ⁊ duas de tertia: vt. s̃. Jo. an.) ordines mendicantes inuentos poſt conciliũ nõ ↄfirmatos ꝑ ip̃m: in/q̃tum ꝓceſſerũt de facto reuocat. In ſc̃da ꝑte que incipit ibi: Confirmatos de approbatis ꝓuidit: ꝙ profeſſores illorum poſſint in ip̃is remanere nullũ ad ꝓfeſſionem recipiendo loco noua non emendo: ⁊ vetera non vendendo ſine licentia apo. ſe. irritans contra factuʒ ⁊ excõmunicans faciẽtes contrariũ. In tertia ꝑte q̃ incipit ibi: Sane. cõſtitutionẽ dicit ad p̃dicatores ⁊ minores nõ extendi ꝓpter euidentẽ vtilitatem ip̃oꝝ: nec ad carmelitas vel heremitas: qꝛ conciliũ p̃ceſſerunt. In q̃rta parte que icipit ibi: Ad hec. concedit ꝑſonis ſingularibus ordinũ ad quos cõſtitutio extenditur vt poſſint tranſire ad ordines approbatos: ſed non conuẽtus ad cõuentum ſine licentia pape. Jo. e ¶ Nimiam. pene nil immenſum bonum. in auc̃. vt determinat⁹ ſit nu. cle. in p̃n. col. j. nec in multitudine ſacrificioꝝ ꝓplatur deus. xxiiij. q. v. ſcriptum. de conſe. di. v. nõ mediocr it.

⁊ melius eſt paucos bonos q̃ʒ multos malos habere miniſtros. s̃. de eta. et quali. c. pe. ad idem. s̃. co. lib. de reſcrip. c. ij. cum ſuis concordan. Jo. an. f ¶ Concilium. s̃. co. ti. c. vlti. g ¶ Importuna. s̃. co. li. de reſcrip. c. vlti. de conceſ. preben. deteſtanda. de pe. di. j. importuna. in auc̃. vt diſ. iu. in p̃n. ⁊c̃. h ¶ Preſumptuoſa. reus enĩ violate legis habetur qui contra legem auſus fuerit ſperare q̃d li/citũ non eſt. C. de pe. bo. ſub. l. j. in prin. contra legẽ antem eſt abſq̃ʒ licẽtia principis nouum ordinem vel collegium inſtituere: vt in predi. c. ⁊. s̃. e. c. vlt. C. de col. illi. l. j. ⁊ iij. i ¶ Repetita. ſic. C. de epi. et cle. repetita. C. de emen. iuſti. co. l. j. in medio. k ¶ Habituʒ. hoc intellige in pluribus ſimul in codeʒ collegio habitantibus et eandem religionem profitentibus: alias ſingularis perſona ſectas non inueniens et ſeorſuʒ habitans nouũ habitum induere ſibi poſſet: ad hoc xlj. diſt. parſimoniam. l ¶ Affatim: id eſt generaliter. (Alle. Gull. xxiij. diſti. preterea Ad. in fi. et hymnum primo dierum omnium et ſumme deus clementie. Jo. andree.) ſi dicas afatim: tunc ſignificabis abunde. Affatim dicens facunde ſignificabis. (dicunt deriuatores ꝙ primum debet ſcribi per vnũ. f ⁊ vltima littera. n. ꝑ duplex. f. ⁊ vltima littera. m. ⁊ addunt verſum. Eſt afatos primi caput affatuſq̃ʒ ſecundi. Jo. andree.) m ¶ Mendicantes. reprobatur mẽdicitas. xciij. diſt. diaconi. vlti. licet paupertas non ſit de genere malorum. xv. q. j. illa in fine. Verſus Mendicitas reprobatur n ¶ Proceſſerant. de facto. o Confirmatos. Religioſi mendicantes per papam poſt concilium approbati et inſtituti non poſſunt aliquem ad profeſſionem recipere domum vel locum de nouo acquirere: nec acquiſita ſine licentia alienare nec extraneis predicare: confeſſiones eorum audire vel ad ſepulturam admittere: et contrafactum non tenet: et contrafaciens excommunicatus eſt. hoc dicit vſq̃ʒ ad. § ſane. Domi. p ¶ Profeſſio: id eſt religio vel regula quam profite/

a cũt: ſed p̱ queſtũ publicũ tri/
buere victũ ſolet incerta men
b dicitas: mõ decernimus ſbſi/
ſtere infraſcripto: vt videlicet
ꝓfeſſoribus eorundẽ ordinũ
c ita liceat in illis remanere ſi
velint ꝙ nulluȝ deinceps ad
d eoꝝ ꝓfeſſionẽ admittãt: nec
e de nouo domũ vel aliqueȝ lo
cũ acquirant: nec domos ſeu
f loca que habent alienare va/
leant ſine ſedis eiuſdem lnĩa
ſpeciali. Nos eñi ea diſpoſiti
oni ſe. apo. reſeruam⁹ in terre
ſancte ſubſidiũ vel pauperũ:
vel alios pios vſus per loco
g rũ ordinarios vel eos quib⁹
ſedes ipa cõmiſerit conuertẽ/
da. Si vero ſecus preſum/
h ptũ fuerit: nec pſonaruȝ rece
ptio: nec domorum vel locoꝝ
i acq̊ſitio: aut ipſorũ ceterorũ/
ꝙ bonoruȝ alienatio valeat:
⁊ nihilominus cõtrariũ faci/
entes ſnĩam excõicationis in
currant. Perſonis quoqȝ ip/
ſoruȝ ordinũ omnino interdi
dicim⁹ quo ad extraneos pre
dicationis ⁊ audiẽde cõfeſſi/
k onis officiũ aut etiã ſepultu/
l rã. ¶ Sane ad p̄dicatorũ ⁊
m minorũ ordĩes quos euidẽs
ex eis vtilitas eccleſie vniuer
ſali prouenìens prohibet ap/
probatos p̄ſentem non pati/
mur conſtitutionẽ extendi.

Ceterũ heremitarum ſancti
Auguſtini ⁊ carmelitarũ or/
dines: quorum inſtitutio di/
n ctũ cõciliũ generale preceſſit:
o inſolido ſtatu volum⁹ perma
p nere. ¶ Ad hec pſonis ordi
nũ ad quos cõſtitutio p̄ſens
extendit tranſeundi ad reli/

tur: vnde quod ſequitur veniet expoſitiue: et hec ſũt re/
perire in minoribus ⁊ p̄dicatoribus. ſ. de exceſ. pla. ni/
mis. ij. a ¶ Publicum. i. publice faciendum. ad idem
C. de mẽ. vali. l. vna. li. xj. habẽt igit̃ elemoſynas querere
vnde viuant: quia certos reddit⁹ vel poſſeſſiones nõ ha
bent vnde ſequi/
tur incerta mẽdi/
citas.
b ¶ Subde/
re. alias ſubſiſte/
re. c ¶ Si ve/
lint. quaſi ad reli
gionem aliã tran
ſire poterunt: vt
in fi. c. dicit̃ ad ſe
culum non pote/
runt redire ſm
Guil. ad hoc. ſ.
ti. ij. nõ ſolũ. et. c.
cõſtitutionem.
d ¶ Admittãt.
et ſic deſinẽt in ſe
ipis in autẽ. vt d
ter. ſit nu. cle. §.
fancim⁹. igit̃ col.
Ad. j. (alle. etiã Guil.
in auc. coll. iij. de
menſur. ord. cle.
§. ſancim⁹. q̃ di/
cit ꝙ ne eccleſia
videat̃ laqueum
iniecisse exq̃ fue/
rant confirmati:
oẽs in vnũ ordi/
nẽ cõflari debuiſ
ſent vt ſic nõ ex/
terminaret qd̃ fecerat. ſubdit ꝙ hic alias factũ fuit: pu/
to ꝙ loquebat̃ de ordine heremitarũ ſancti Auguſtini:
q̃ ex pluribꝰ ordibꝰ factus fuit. Jo.) e ¶ Domũ. vete
rẽ ecclĩam bñ poterũt reficere. ſ. de iude. c. iudei. ⁊. c. cõ/
ſuluit. ⁊ ſi legeť eis domus vt vendãt bene poterũt reci/
pere: ex elemoſynis eñi viuere debent: q2 ex quo non de/
bet apud eos remanere nõ d2 ad eos veniſſe: q2 nõ dicit̃
Ad. verſum ⁊c̃. ff. de in rem. ver. ſi ꝓ pr̃e. (§. verſum. ad idẽ. ſ.
Ad. de ver. ſigni. nam ⁊ ego. Jo. an.) ⁊ ſm Guil. (vi. ꝙ no.
generaliter de mendicantibus in Specu. e. ti. §. j. ver. iij
⁊. iiij. ⁊ ꝙ ſcripſi poſt Inno. ⁊ Hoſt. de ꝓba. in p̄ſentia.
ſuper. ver. minor annis. ⁊ de hoc Cy. C. de epi. et cle. deo
nobis. in vi. q. de fratrib̄ minorib̄: dic vt in ↄſti. Nico/
lai exijt. §. ad hoc. q2 de ver. ſig. li. vj. ⁊ in Cle. eximi. e. ti.
§. cupientes. Jo. an.) ⁊ Gar. f ¶ Loca. prophana de
alijs non erat dubium. ſ. de re. permu. mancipia. inſtit.
de re. di. §. ſacra. g ¶ Ordinarios. nec ordinarij h̃ po/
terunt ſine ſpeciali pape mandato vel licentia per id qd̃
ſ. dixi diſpoſitioni ſe. apo. h ¶ Receptio. quo ad reci
pientẽ: ſȝ forte ſic quo ad receptũ vt aliã laxiorẽ ingredi
debeat. ad hoc. ſ. ti. ij. nõ ſolũ. arg. ↄtra de re. ec. nõ alie.
hoc conſultiſſimo. §. contractus. Vel dic ꝙ ſi hunc tan/
tum ordinem intendebat ꝓfiteri non eſt obligat⁹. alias
ſic: ⁊ credet̃ ei: q2 nõ eſt veriſimile ꝙ ſit immemor ſalutis
Ad. ſue. j. q. vij. ſancim⁹ ſm Guil. (⁊ remittit ad Spe. d ſta.
mo. v. xix. et v. xl. Arch. alle. ꝙ deus cor interrogat. xliij
q. v. ſi quid. ⁊ de decre. cũ volũtate. j. de ſenten. ex. Jo.)
i ¶ Ceteroꝝ. ſatis videt̃ ꝙ tm̃ de mobilib⁹ deberet in/
telligi: q2 talia debẽt eſſe ſubiecta qualia p̄dicata pmit/
tunt: de fi. inſtru. inter dilectos ad fi. et tales partes in
ſubſtitutione fieri intelligunt̃. quales in inſtitutione pre
ceſſerunt. inſti. de vul. ⁊ pu. ſub. §. ⁊ ſi ex diſparib⁹. ⁊ p̱
miſſo eis manere in ordine ⁊ ea ſine q̃bus ibi eſſe non
poſſunt. (remittit Guil. ad Spe. d ſta. mo. v. iiij. Jo.) Ad.
cũ aũt interdicat̃ eis officiũ p̄dicãdi: ⁊ reliqua vt ſeq̃/
tur: de quo viuẽt: niſi interdũ ornamenta et libros ⁊ ſi/
milia vendant.
In cõtrariuȝ vi/
det̃. (hoc placet. Ad.
Arch. qui etiam
alle. l. di. vt cõſti/
tueretur: et ꝙ ibi
no. ⁊ de pe. diſt.
iij. adhuc inſtãt.
v. quo omni. xv.
q. iiij. c. j.) quia
verbũ ceterorum
oia cõp̄hẽdit. ff.
de ver. ſig. l. cete/
roꝝ. et per vbuȝ
cetera in omnib⁹
ſit inſtitutio he/
redis. ſ. de teſta.
raynutius. Item
verbũ loca comp̄
hendit immobi/
lia. ff. de ver. ſig.
locus. ad q̃d ſeq̃/
ret̃ ceterorum ſi
imobilia etiã ſoi/
la comp̄hẽderet.
et p̄terea pñt ſi/
bi ꝓuidere ordi/
nem excũdo ſm
Guil. neceſſaria
fuiſſet declaratio
Jo. an. (ꝙ not.
xxvj. di. deinde in. j. glo. ⁊. ff. de ꝓcu. nõ ſolũ. §. querit̃.
Jo. an.) k ¶ Sepulturam. p̄dicare in aliena paro/
chia nõ lȝ: niſi licẽtia habita a rectore. de here. cum ex
iniuncto: abſoluere aliẽnũ parochianũ nõ lȝ ſine ꝓprij
ſacerdotis licentia. ſ. de pe. ⁊ remiſ. ois. nec ipm ad ſe/
pulturã admittere niſi elegerit: ⁊ tũc parochiali relin/
quet̃ canonica. ſ. de ſepul. c. j. inter ſe aũt iſta oia pote
rũt exercere. (cũ lr̃a h̃ dicat q̃ ad extraneos. Jo.) Si q̃ Ad
iſti habebant priuilegiuȝ: vt quoſlibet poſſent ad ſepul
pulturam admittere illud ceſſat ⁊c̃. (quod ꝓbat littera
omnino. Jo. andree.) l Sanc. Reuocatio ordinum
mendicantiũ. p̄dicatores. minores. heremitanos. ⁊ car
melitas non comprehendit. h. d. vſqȝ ad. §. ad hec.
m ¶ Ordines. p̱ hos duos ordines fides illuminata
eſt: ⁊ d2 eccl̃ia. (in qua ꝓficiunt vbo opere et exemplo
ſm Gar. fa. ſ. de vo. c. fi. Jo. an.) exaltata. de exceſ. pre
la. nimis. n ¶ Preceſſit. vñ tangi non deberet cum
conciliũ: ne nimia futura reſpiciat ibi: Ne quis de cete
ro. o ¶ Solido. alias ſolito: ⁊ hoc detrahit bonifa/
cius de ↄcilio Greg. ſic eñi dicebat lr̃a i ſuo ſtatu volu
mus p̱manere donec de ipis fuerit ordinatũ. intẽdim⁹
ſiquidẽ tã de illis q̃ȝ de reliq̃s etiã nõ mẽdicãtib̄ ordi
nibus ꝓut animarũ ſaluti ⁊ coꝝ ſtatui expedire vide/
bimus ꝓuidere: hoc eſt deciſum: ⁊ dicebat̃ ꝙ Grego.
nolebat aliquẽ mendicantiũ dimittere: niſi p̄dicatores
⁊ minores: de non mendicantibus tres. ciſtercieñ. et or
dinẽ nigroꝝ: ⁊ de templarijs ⁊ hoſpitalarijs vnũ ordi
nem facere. p Ad hec. Exiſtens de ordinibus reuo/
catis non collegialiter ſed ſingulariter ad alios ordi/
nes trãſire põt. h. d. Do. ¶ Ad hec. i. p̄ter hec. (xxxij Ad.
diſt. ad hec. alibi exponit̃: id eſt ↄ hec. xliij. q. j. §. ad

hec alibi. l. circa hec. xvj. q. iij. §. pōt ad fi. ꝟ. ad hec Ar
Addi. chi.) a ¶ Totalit̄. Nō nō idē in toto (Nō etiā Buil.
licere ſingularit̄ q̄ nō licet vniuerſalit̄. alle. ad idē. ff. ꝺ
re. dub. cū ſenat⁹. C. de iude. l. j. Jo. an.) q̄ ad totū. qꝺ
in pre. q̄ ad pte. tot⁹ ꝗ ordo ſacroꝝ vel cōuētus ipſi⁹ or
dinis ad aliū or/
dinē vel ꝯuentū
ſe trāſferre non
poterit.

Preſby
teri q̄.
Diuiſio ¶ Po
nit di/
ctū cui⁹ rōnem i/
terſerit. ibi: Cum
debeāt. Emana
uit ad declarati/
onē decre. ſ. e. c.
j. ⁊ ei⁹ qꝺ ibi no.
Inno. ⁊ Hoſti.
Ad. (⁊ Jo. de deo li.
j. q. xxxvij. Jo.)
b ¶ Preſentan
tur. Preſentatio
nes tales fieri de
bent a plato ⁊ cō
uētu de iure cōi.
ꝯſuetudo tñ pōt
cōtrariū induce
re: vt. ſ. de his q̄
fi. a p̄. ea noſcit̄.
c ¶ Jp̄is. ſ. epi/
ſcopis. ⁊ ſic non
pleno iure habe
at illas: cum ad
eas non ſpectet
Addi. inſtitutio (ad cu
raꝫ populi daro
etiam q̄ inſtitua
tur ad regimē eccleſie. de quo ſatis dixi de p̄ben. de mo
nachis Jo. an.) de p̄ui. cum ⁊ plantare. d ¶ Perpe/
tui. Nō enim beneficia dant̄ ad tempus. lv. di. p̄cepta.
lxx. di. ſanctorum. ⁊ de hoc de fi. p̄ſby. veniens. ſicut enī
matrimoniū carnale ad tēpus nō cōtrahit̄. ſic nec ſpiri
tuale. de cōdi. ap. c. vl. nec legitimi act⁹ recipiunt diē. ſ.
de reg. iu. actus. nec morib⁹ nr̄is expedit tpales habere
filios. ff. de adop. queſitū. papa tamen pōt dare p̄latu
ras ad tp̄s. vij. q. j. paſtoralis. imutat ei ſubſtātialia rei
de cōceſ. p̄bē. ꝓpoſuit Jo. an. e ¶ Conſuetudine. Con
trariū no. Inno. ⁊ Hoſt. in predi. decre. q̄ dicebāt q̄ ex
cōſuetudine p̄ſcripta abbas tales poteſt remouere. et
no. q̄ cōſuetudo reuocat ſtatuta: ſed non p̄uilegia. vn/
de hoc hodie facere poterunt q̄ hoc habent ex p̄uilegio
pape. ſicut de humiliatis fert̄. (⁊ p̄monſtratēſib⁹. et ꝭ
dictū placet Arch.) f ¶ Ep̄os. Intelligas remoueri
p ep̄os: quādo p vicarios ſuos ad hoc mandatū habē
tes remouent̄ vel p delegatos. ſ. de offi. vica. licet. ꝺ re
Additio gu. iu. q̄ per aliū. g ¶ Rationabili. xvij. q. vij. inuētū
lvj. di. ſatis peruerſum. ⁊ ꝓ leui culpa (vel graui que ī
populi noticiā nō deuenit. xxx. q. j. c. vl. ad hoc. l. di. ſa/
cerdotes. ⁊. c. ſequen. ⁊c̄. Jo. an.) non debet remoueri:
Diuiſio vt in predi. c. inuentum. ⁊. lxviij di. c. j.
Si laicus. ¶ Due ſūt ptes. Scd̄a ibi: Veruꝫ.
Pria ponit dictū. Secūdo ꝓteſtat̄ ibi: Per p̄
fatā. Secūda etiā ponit dictum quod poſtea
ampliat. ibi: Et oino Jo. an. Hic approbat opi. Dama
ſi. Vincen. Bar. brixiē. quia hic no. xvj. q. vij. nemini.

quos ordines approbatos li
centiam concedimus genera
lem: ita q̄ nullus ordo ad ali
um vel cōuentus ad cōuentū
a ſe ad loca ſua totaliter trāſfe
rat: ſedis eiuſdē ſup hoc per
miſſiōe nō obtēta. **De capel
lis monachorum. Bonifaci
us octauus. Inſtituti in ec/
cleſijs monachorum ad curā
populi per epiſcopum ad ip̄a
rum preſentationē per eundē
ſi cauſa ſubſit: ſunt deſtituen
di. hoc dicit Do. ca. I**

Preſbyteri q̄ ad cu
rā populi p mona
chos in eoꝝ eccle/
b ſijs preſentant̄ epi
c ſcopis ⁊ inſtituunt̄ ab ipſis:
d e cū debeāt eſſe ppetui: cōſue/
tudine vl' ſtatuto quouis cō/
trario nō obſtāte ab eiſdem
f nequeunt eccleſijs niſi p epi/
g ſcopos ⁊ ex cauſa rationabili
amoueri. **De iurepatronat⁹.**

(Arch. hic ponit circa itellectū illi⁹ capli vbi etiam re Addi.
mittit inq̄ntū de cōmutatiōe loquit̄: q̄ ſi laicus habet
cōmunionē cū eccl'ia in patronatib⁹: poterit cōmutare
vt rōne ſocietatis liceat qꝺ al's nō liceret. alle. xxiij. q.
iiij. nō pōt) ⁊ Inno. ⁊ Hoſt. q̄ hoc. no. ſ. e. illud. ⁊ repro
batur opi. Joh.
no. in p̄di. canōe
⁊ Goff. ⁊ Ber.
no. ſ. co. illud. et
c. cura. ⁊ in mul/
tis alijs. c.
h ¶ Eidē. Et
ſic eccl'ia erit pa/
trona ſuiipſius.
ſic ⁊ ī alijs caſib⁹
cū ſcꝫ p̄uant̄ pa/
troni iurepatro/
nat⁹. ſ. e. ti. quia
clerici. de penis.
in q̄buſdam. cuꝫ
ſimilib⁹. Sꝫ po/
ne q̄ capella eſt
vnicum habens
preſbyterum: q̄s
p̄ſentabit ibi p̄/
ſbyterum cū va/
cabit? Dico q̄ ſi
non eſt alius pa
tronus: ep̄s ꝓui
debit eccl'ie. hoc
enī dicim⁹ regu/
lare cū eccl'ia pa
tronū nō habet
per. c. xvj. q. vij.
omnes baſilice.
⁊. c. ſe. Johā. an.
(Si donet ep̄o Additio
ius patronatus
capelle ſibi ſubie
cte. vl. q̄ ſcripſi. ſ. co. ſignificaſti in fi. vbi ꝯtra opi. cō
trarias Goff. ⁊ Hoſt. diſtinguo an ep̄s habeat cōpa/
tronū nec ne. Jo. an.) i ¶ Alteri. Sufficit q̄ redeat
ad eccl'iam. ad idē. ſ. de his q̄ fi. a p̄la. cum apoſtolica.
xvj. q. j. c. vl. ⁊ res ad ſuam naturā redit ꝺ facili. xxxv.
di. ab exordio. ff. de pac. ſi vnus. §. ſi non. in totum.
k ¶ Cenſenda. ſ. e. illud. Cōtrariū videbatur p decre.
ſ. e. null⁹. vbi dicit̄ q̄ nihil eccleſiaſtici iuris ſine cōſen
ſu epiſcopi transfert in eccleſiam vel monaſterium. ſed
excipe ius patronatus per p̄dictā decre. illud. vl' de ſpi
ritualib⁹ intēdebat ꝓhibere: ſꝫ nō de ſp̄ualib⁹ annexis.
ſicut iuſpatronatus. ſ. de iudi. quanto ſm Hoſtiē. ſed
quia decre. illa eſt in iſto titulo vt faceret ad titulū ſa/
tis videbat̄ etiā iuſpatronat⁹ ꝓhibitū cōcedi ſine au/
ctoritate ep̄i: ſꝫ ſatis facit ad titulū inq̄ntum vetat ne
patron⁹ donet eccl'iam ſine ꝯſenſu ep̄i. l ¶ Derogari.
al's derogaret̄ ſi aſſenſum p̄buiſſet ſm formā quaꝫ ha
bes. ſ. ꝺ dona. paſtoral'. (dic vt ibi ⁊ hoc teneas q̄ vbi Additio
agit̄ ſolū de trāſlatiōe iuriſpatronat⁹: ꝯſenſus ep̄i illi
dona cōi p̄ſtitus ī nullo lederet ius ep̄ale Jo. an.
m **Verum.** Laicus quadrimeſtre tp̄s habet ad p̄ſen
tandū: eccleſia ꝟo ſemeſtre. licet a laico acquiſiuerit ius
patronatus. h. d. Do. n ¶ Quadrimeſtre. Non habe
bamus olim de hoc ita expreſſum textū: ſed ita ſerua/
bamus per decre. ſ. eo. c. iiij. ⁊. c. cum ꝓpter. q̄ tamē hoc
expreſſe nō dicebāt: habebamus glo. ſ. de of. ordi. cum
vos. o ¶ Semeſtre. De conceſ. preben. c. ij. ⁊ ſic no. q̄
qui in ius alterius ſuccedit non vtitur eodē iure cōtra

**Bonifaci⁹ octau⁹. Donatio
patronat⁹ laici facta loco ec/
cleſiaſtico etiam ſine conſen/
ſu epiſcopi tenet: non tamen
preiudicat iuri epiſcopi. h. d.
vſq; ad. §. verum Do. ca. I**

Si laic⁹ iuſpatrona
tuſ eccl'ie ſibi cōpe
h i tēs eidē: vel alteri
eccl'ie ſeu loco reli
gioſo duxerit ꝯferēdū: hmōi
collatio q̄uis abſq; aſſenſu
k ep̄i facta fuerit: efficax ē cen/
ſenda. Per p̄fatā tñ colla/
tionē iuri ep̄i q̄ eidē aſſenſuꝫ
l nō p̄buit nolum⁹ ī aliq̄ dero
m gari. ¶ Verꝫ licet patronus
laicus ad p̄ſentanduꝫ temp⁹
n habeat q̄drimeſtre dūtaxat.
eccl'ia tñ vel monaſteriuꝫ cui
facta eſt a laico iur' collatio
o patronat⁹ tempus habet ſe/
meſtre. Et omnino q̄ntū ad
p̄ſentationē ptinet: nō vt pa
tronus laicus ſꝫ vt patron⁹